

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 88. Quid notandum sit circa capitulationes ante acquisitionem Beneficiorum, reservationes fructuum, annos gratiæ &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

canda, subtrahere partem reddituum beneficii vacantis, item pro magna utilitate Ecclesie beneficio, dum vacat, novum onus adjicere, quod cum beneficio transibit ad providendos, *Gl. Abb. Az. Lay. Garc. Barb. Zoef. Engel. Lott. Leur. p. 1. q. 31. & p. 2. q. 776.*; idque insinuat *Cap. Significatum*, de præb., cujus titulus sic sonat, *Possunt Prælati & Capitulum præbendæ vacanti honestum onus imponere, ad quod præbendarius teneatur.*

670 §. III. Simonia est, si onera, etiam pia, & etiam quæ beneficio insunt, exigantur sub novo pacto, v. g. si beneficium conferatur sub pacto, ut beneficiarius juret se lecturum missas, ad quas fundatio obligat, uti dictum est. l. 3. p. 1. n. 70.; si tamen collatio non fiat sub pacto, ut juret, sed collator, antequam providendus habeat ullum jus ad beneficium, ab hoc perat juramentum, quod velit, v. g. residere, secundum obligationem beneficii, *Lay. & Garc. p. 8. c. 2. à n. 32.* putant esse licitum, & idem est, si alicubi fit statutum vel consuetudo, ut jurent se non renuntiuros in favorem tertii. Vide *Leur. p. 2. q. 770.*

671 Q. 88. Quid notandum sit circa Capitulationes ante acquisitionem beneficiorum, reservationes futurum, annos gratia &c. R.

§. I. De his edidit sequentem Constitutionem *Innocentius XII.* die 22. Septemb. 1695. Ecclesie Catholice per Universum Orbem diffusa regimini, meritis licet imparibus, Divinam dispositione præsidentes, ea, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, sive ad illicitorum, ac præsertim Ecclesiasticæ libertati adversantium juramentorum abusum tollendum, sive ad quamcunque avaritiæ labem à personis in sortem Domini vocatis, quas, non quæ sua sunt, sed quæ JESU CHRIS-

STI,

STI, quærere maximè convenit, excludendam, prudenti salubrique consilio, ac illo, qui secundùm scientiam est, zelo constituta & ordinata esse noscuntur, Apostolici muniminis nostri patrocínio libenter roboramus, novisque præfidiis, ut servantur exactiùs, constabilimus, ac aliàs desuper concessæ Nobis à Domino potestatis partes studiosâ charitate interponimus, sicuti Ecclesiarum omnium, quam gerimus, sollicitudo postulat, Nôsque, omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis ad Omnipotentis Dei gloriam, rectam ac felicem Ecclesiasticarum rerum directionem, necnon animarum prætioso Unigeniti Dei Filii Domini Nostri JESU CHRISTI Sanguine redemptarum salutem expedire in Domino arbitramur. Dudum siquidem, Postquam fel. rec. NICOLAUS Papa III. Prædecessor noster, accepto in nonnullis Ecclesiis de earum consuetudine observari, ut cùm earum Prælati ad Ecclesias ipsas primò accederent, vel cùm de recipiendis ibidem novis Canonicis ageretur, nec Prælatos admitti, nec Canonicos aliter recipi in iisdem Ecclesiis, nisi jurassent statuta & consuetudines ipsarum Ecclesiarum scripta & non scripta inviolabiliter observare; Inter Laicos quoque multarum Civitatum, Castrorum & Terrarum eum consuetudinis morbum in suis Potestatibus, Rectoribus vel Officialibus assumendis irrepsisse; ut ipsi Potestates, Rectores & Officiales ad ejusmodi Potestarias, Rectorias & Officia nullatenus admitterentur, nisi priùs se statuta ipsorum locorum clausa servaturos similiter jurassent: In statutis verò, ac consuetudinibus supradictis interdum aliqua reperiri illicita sive impossibilia, vel Ecclesiasticæ libertati obviantia; ne sub tali generalitate jurandi sic Jurantibus peccandi occasio præberetur, animarum periculis obistere cupiens,

piens, salubri suâ ac generali Constitutione præceperat à quibuscumque scientibus contineri in prædictis consuetudinibus & statutis illicita, impossibilia vel libertati Ecclesiasticæ obviantia, juramenta hujusmodi nullo modo præstari; Ac præterea decreverat talia juramenta eâ intentione facienda vel facta, ut etiam illicita vel impossibilia, seu Ecclesiasticæ libertati obviantia observarentur, cum etiam sub tali intentione præstari non possent absque Divinæ Majestatis offensa in hujusmodi illicitis, impossibilibus seu libertati Ecclesiasticæ obviantibus non servanda: quin potius pro animarum salute, si sub forma præfata vel simili aliquos ignorantes prædicta illicita seu impossibilia, vel libertati Ecclesiasticæ obviantia jurare contigisset, ad observanda dumtaxat licita, possibilia & libertati Ecclesiasticæ non obviantia Jurantium intentionem referri debere; declarans insuper juramenta sub hujusmodi generalitate qualitercumque & sub quacumque verborum forma præstita vel præstanda, ad licita, possibilia ac Ecclesiasticæ libertati non obviantia dumtaxat extendi, ipsosque Jurantes ad alia per præstationem juramenti hujusmodi non teneri; rec. mem. GREGORIUS Papa XIII. etiam Prædecessor noster per quasdam suas desuper sub plumbo expeditas litteras, quarum initium: Inter Apostolicas, &c. prædictam NICOLAI III. Prædecessoris Constitutionem, itidemque alias omnes Canonicas sanctiones de abusu & reprobatione juramentorum hujusmodi promulgatas innovavit, voluitque eas ubique ab omnibus, etiam quoad præterita, inviolabiliter observari. Præterea præcepit, & interdixit Prælati, Canonicis, & aliis super prædictis, necnon Ecclesiarum Capitulis & Monasteriorum, cæterisque Conventibus, Civitatum quoque, Castrorum & Terrarum Communitatibus

& per

& personis quacumque dignitate præditis, ne ulla omnino juramenta illicita, impossibilia, damnosa vel libertati Ecclesiasticæ aut Decretis Concilii Tridentini obviantia, sive ante sive post electiones, confirmationes, provisiones, receptiones, admissiones, aut alios actus ubicumque ac quocumque tempore, etiam prætextu cujusvis consuetudinis quantocumque tempore observatæ, quæ potius corruptela esset censenda, sive in genere, sive in specie præstare, reddere vel exigere, neve super præstitis, redditis vel exactis eousque quempiam in iudicio vel extra illud inquietare auderent quocummodo, vel turbare. Ac illos, qui juramenta illicita, impossibilia, damnosa, vel Ecclesiasticæ libertati, aut Decretis dicti Concilii obviantia exigere contendissent, Episcopos quidem & alios quoscumque Pontificali dignitate præditos à Divinis suspendit; Capitula verò & Conventus, eorumque Ecclesias & loca omnia interdicto Ecclesiastico supposuit, ac singulares personas excommunicationis sententiâ innodavit, inhabilesque fecit ad obtenta, & alia obtinenda eo ipso, sibi que & Romano Pontifici pro tempore existenti relaxationem suspensionis & interdicti, necnon absolutionem ab excommunicationis sententia hujusmodi perpetuò reservavit. Decernens eos, qui talia juramenta scienter præstitissent, usu & commodo rei ac gratiæ, cujus causâ jurassent, eo ipso privatos esse; alios verò ignorantes ad præstitorum juramentorum hujusmodi observationem minimè teneri, & aliàs prout in præfatis GREGORII Prædecessoris literis, quarum tenorem præsentibus pro plenè & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Porro antequam litteræ hujusmodi emanassent, similis mem. Pius Papa V. etiam Prædecessor noster, ejusdem Concilii Tridentini Decretis,

cretis, quibus ne quidquam, quod in usus pios non
 convertatur, in electione, præsentatione, nominatione,
 institutione, confirmatione, collatione vel alia
 provisione sive admissione ad possessionem alicujus
 Cathedralis Ecclesiæ, vel Beneficii, Canonicatum,
 aut Præbendarum, vel partem proventuum, seu ad
 distributiones quotidianas quoquomodo perfolvi
 possit, strictissimè prohibetur, inhærens, suam hac in
 re Constitutionem ediderat tenoris, qui sequitur,
 videlicet: Pius Episcopus, Servus Servorum Dei. Ad
 perpetuam rei memoriam. Durum nimis & incom-
 modum arbitramur, quòd Ecclesiarum Ministri in
 iis, quæ ad ipsorum sustentationem suppeditant, di-
 spensia patiantur. Quocirca cùm hanc ad rem, simul-
 que prohibendam ab Ecclesia Dei avaritiæ pravitatem,
 editas antehac sanctiones minimè satis esse intel-
 ligimus, novæ Cõstitutionis subsidio cogimur provi-
 dere. Cùm itaque aliàs ex pluriù Ecclesiarum Cathedra-
 lium, & Collegiatarum Constitutionibus, aut ex
 prava consuetudine observari intelligeretur, ut in
 electione, præsentatione, nominatione, institutione,
 confirmatione, collatione, vel aliâ provisione, sive ad-
 missione ad possessionem alicujus Cathedralis Eccle-
 siæ, vel Beneficii, Canonicatum, aut Præbendarum,
 vel partem proventuum, seu ad distributiones quoti-
 dianas certæ conditiones seu deductiones ex fructi-
 bus, solutiones, promissiones, compensationesve illi-
 citæ, aut etiam quæ in aliquibus Ecclesiis dicuntur
 Turnorum lucra interponerentur, licèt Sancta Syn-
 nodus hæc detestata, mandaverit Episcopis, ut quæ-
 cumque hujusmodi, quæ in usus pios non converte-
 rentur, atque ingressus eos, qui simoniacæ labis aut
 sordidæ avaritiæ suspensionem haberent, fieri non
 permitterent, ipsique diligenter de eorum Constitu-
 tionibus, sive consuetudinibus super prædictis co-
 gnosce-

gnosce
 reliqu
 qui ac
 poeni
 multo
 quàm
 Minis
 in var
 Nos p
 ad illu
 fore r
 que p
 que E
 rum,
 rame
 præfi
 riam
 conti
 vel P
 rum
 urge
 mult
 quod
 Can
 Offi
 ex e
 etian
 pali
 rem
 ced
 fiæ
 Ap
 pi,
 Off
 ci p

gnoscerent, & illis tantum, quas probarent, exceptis, reliquas ut pravas & scandalosas rejicerent, eos vero, qui adversus prædicta quavis ratione commisissent, pœnis contra Simoniacos editis teneri decreverit; multorum tamen indomitâ cupiditate tam prædicta quàm alia ad beneficium & commodum ipsorum Ministrorum edita, aut omnino contemnuntur, aut in varios sensus traducta perperam eluduntur. Quare Nos pro Divini cultûs exercitio, simulq; evocatorum ad illum, auxilio plenius, evidentiusque consulendum fore rati, revocamus & abolemus omnia & quæcumque privilegia, consuetudines & statuta quarumcumque Ecclesiarum Cathedralium & Metropolitanarum, ac Majorum, necnon Collegiatarum, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, aut alio quovis præsidio munita, ac etiam supra hominum memoriam, & longissimo, & quantocumq; tempore etiam continuo observata, sive pro solvendis Ecclesiarum vel Prælatorum debitis, sive pro supportandis illorum oneribus, sive aliis etiam majoribus, maximis, & urgentissimis causis concessa & approbata, ac etiam multiplicatis vicibus innovata, extensa & moderata, quod vacantibus ipsarum Ecclesiarum Dignitatibus, Canonicatibus, Præbendis, Portionibus, Beneficiis, & Officiis, fructus, ac etiam quotidianæ distributiones ex eis primo ab ipsa vacatione anno, aut longiore vel etiam breviori tempore proventuri, mensæ Episcopali seu Capitulari, aliove loco integrè vel partim remaneant seu applicentur, aut in communes usus cedant, seu inter alios Canonicos & personas Ecclesie seu Capituli dividantur. Quodque nullus etiam Apostolicâ auctoritate provisos in Canonicum recipi, aut ad Dignitatem, seu Portionem, Beneficium, vel Officium admitti, vel aliàs in ejus possessionem induci possit, nisi prius de observandis hujusmodi privilegiis,

legiis, consuetudinibus & statutis juramentum præstiterit, & obtentæ illorum derogationi, ac fructuum & distributionum perceptioni renunciaverit, seu Capitulo & personis prædictis cesserit, seu (ut appellant) dulciaria, aut quid aliud præstiterit; quorum omnium tenores, causas & effectus habemus præsentibus pro expressis, quibuscumque illa concepta sint formulis, nec non irritantibus & aliis Decretis roborata. Volentes ea omnia vires & effectum de cætero non habere. Præcipimus igitur & interdiciamus omnibus Episcopis, Capitulis, Collegiis & personis, ad quos id pertinet, ne posthac fructus aut distributiones hujusmodi, nec prorsus ullam eorum partem retineant, neve ipsorum cessionem vel renunciationem, aut dulciaria, vel alia quomodocumque petant vel exigant, aut quemquam sive Ordinariâ sive Apostolicâ Auctoritate provisum, ad præstandum hujusmodi juramentum inducant, aut illi prædicta non facienti possessionem impediunt vel remorentur. Quicumque contra fecerint, si Ecclesiarum Antistites, tamdiu à Pontificali officii exercitio sint suspensi, donec satisfactione præviâ illis per Sedem Apostolicam suspensio relaxetur: Capitula verò & Collegia quæcumque Ecclesiastico subjaceant interdicto, ac singulares personæ in excommunicationis sententiam incurrant, à qua, nisi in mortis articulo constitutæ, ab alio, quàm à Romano Pontifice, absolutionis beneficium nequeant obtinere; Decernentes hujusmodi præstita juramenta non tenere, nec quemquã illis obligari, quinimo jurantes in hujusmodi censuram incidere, nec non irritum & inane, quicquid secus super his per quoscumq; scienter vel ignoranter contigerit attentari. Et nihilominus statuimus, ut ubicumque hujusmodi fructus & distributionis Fabricæ vel Sacristiæ, aut alterius pii loci usibus ultra semestre tempus

pus répefiuntur concessi, horum dumtaxat dimidia pars ipsi Sacrifiæ vel Fabricæ, aut pio loco deinceps tribuatur, alteram verò Beneficiati prædicti integrè percipiant. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdicti, suspendi, aut excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, Decreto prædictæ Synodi, ac etiam Constitutione fel. recordat. JOANNIS Papæ XXII. quæ incipit, Suscepti, & aliis juribus hac de re disponentibus nihilominus aliàs in suo robore duraturis. Cæterùm per prædicta non intendimus illis præjudicare Capitulis, Collegiis, Mensis, aut personis, fructus & distributiones inter vacationem Beneficiorum & eorum collationem sive possessionis apprehensionem provenientes ex statuto, consuetudine vel privilegio hujusmodi percipientibus vel retinentibus, quominus ipsi illos interim, ut antea, exigere valeant & habere. Postremò volumus, ut præsentium exempla etiam impressa, Notarij Publici manu, & Prælati Ecclesiastici ejusve Curiaë sigillo obfignata, eandem illam prorsus fidem ubique locorum in judicio & extra illud faciant, quam facerent ipsæmet præsentis, si essent exhibitæ vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ revocationis, abolitionis, præcepti, interdicti; Decreti, statuti, intentionis & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno 1570. die

die 30. Junii. Cùm autem, sicut, non sine gravissimi nostri dolore, ex quamplurium, ac præsertim nonnullorum Venerab. Fratrum Archiepiscoporum & Episcoporum ad Apostolatam nostrum delatis querelis accepimus, adeo creverit tam salutarium legum transgressorum impudentia, ut non desint, qui sive avaritiæ, quæ est idolorum servitus, improbo affectu, sive ambizioso Ecclesiasticorum graduum cupiditatis consilio ducti, hominibus trepidè paciscentibus fidem habentes, & tamen Deo veraciter promittenti minimè credentes, sacras ipsas electiones, quas Sanctissimi Ecclesiæ Canones omnimodè pravâ pactione submotâ peragi tam districtè præcipiunt, illicitis, injustis ac per tot Apostolicas sanctiones reprobatis conventionibus per Electos, quicumque illi sint, observandis, quibus Canonica Præfatum jurisdictionem ut plurimum circumscribitur, vacantium Ecclesiarum jura læduntur, ac ipsius etiam Apostolicæ Sedis auctoritas interdum violatur, temerè inquinare satagant, atque ita abominationem desolationis in Sanctuarium invehere, sacrasque Ecclesiæ dignitates, ad quas olim nonnisi ex persecutionis tolerantia ascendebatur, in turpem quæstum, ac tenebrarum negotium commutare minimè vereantur, non sine gravissima Ecclesiasticæ disciplinæ perturbatione, fidelium scandalo, ac salutis animarum detrimento: Hinc est, quòd nos, qui libertatis, jurisdictionis, aliorumque Jurium Ecclesiasticorum assertores in Terris à Domino constituti sumus, omniumque Christi Fidelium curam supernâ dispositione gerimus, abusus quoscumque circa præmissa introductos è medio tollere, illisque in futurum omnem ansam præcidere, necnon animarum periculis, quantum nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, habitâ super iisdem præmissis cum

pat.

partic
nostro
Triden
runt,
parite
certa f
deque
singul
GRE
nata,
ut præ
tution
perpet
illisqu
mitati
Præter
bilius
las pœ
positas
& Præ
clesiast
activæ
officio
centor
similia
modo
ipso fa
jungin
eveller
conve
quoru
rorum
rum c
rumli
litana

particulari Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium ejusdem Concilii Tridentini Interpretum, qui rem maturè discusserunt, diligenti deliberatione, de illorum consilio pariter & assensu, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia & singula præmissa à præfatis NICOLAO, PIO & GREGORIO Prædecessoribus constituta, ordinata, interdicta, Decreta & respectivè declarata, ut præfertur, expeditasque desuper illorum Constitutiones seu litteras supradictas tenore præsentium perpetuò approbamus, confirmamus, innovamus, illisque perpetuæ atque irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robor, patrocinium, præsidium adjicimus. Præterea ut eadem præmissa firmitis atque inviolabilius de cætero observentur, ultra omnes & singulas pœnas in iisdem Constitutionibus seu litteris impositas, privationis Dignitatum, Canonicatum & Præbendarum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum; & quoad Regulares, etiam vocis activæ, & passivæ, ac graduum, munerum & officiorum quorumcumque per eos respectivè obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa & alia similia, vel dissimilia quæcumque imposterum quomodolibet obtinenda, pœnas per contra facientes ipso facto, absque alia declaratione incurrendas, adjungimus. Porrò ad penitus extirpandum atque evellendum abusum Capitulationum, pactionum, conventionum, concordatorum seu statutorum quorumcumque, quæ perperam ac adversus Sacrorum Canonum & Constitutionum Apostolicarum dispositionem, occurrente Ecclesiarum quarumlibet, præsertim Cathedralium & Metropolitanarum, Monasteriorum quorumvis vacatione, ab iis,

ab iis, ad quos electio personarum idonearum ipsis Ecclesiis seu Monasteriis, ad electionem huiusmodi respectivè præficiendarum juxta privilegia & indulgentia Apostolica eis desuper concessa, aut aliàs legitimè spectat, sive ante, sive post electionem prædictam interdum iniri, condi, aut fieri consueverint, motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribusearumdem tenore præsentium omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, cujuscumque statûs, gradûs, ordinis, conditionis, præminentia vel dignitatis fuerint, sub eisdem omnino pœnis superiùs expressis, quarum absolutionem seu relaxationem Nobis & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat specialiter reservamus, districtè prohibemus & interdiciamus, ne Capitulationes, pactiones, conventiones, concordata, seu statuta huiusmodi ante ipsam quidem electionem, seu etiam postulationem de cætero inire, condere aut facere audeant quovis modo, seu præsumant; Illaque proinde, quatenus de facto contra præsentis nostræ prohibitionis formam inita, condita seu facta fuerint, nulla, inania, invalida, irrita, viribusque & effectu penitus & omnino vacua, ac nullius roboris & momenti esse, & perpetuò fore, neminemque ad illorum, seu cujuslibet eorum, etiamsi juramento vallata sint, observantiam teneri, aut obligatum existere, vel fore decernimus & declaramus. Quæ verò electione seu postulatione huiusmodi secutâ quomodolibet iniri, condi seu fieri contigerit, ad Nos seu eundem Romanum Pontificem pro tempore existentem quantum primum deferri, atque ita nostro & Sedis Apostolicæ judicio subjici præcipimus; suspensâ interim eorum omnium & singulorum executione, donec & quousque ab eadem Sede, sine cujus auctoritate nihil

nihil omnino in similibus pacisci fas est; Apostolica confirmationis robur in totum vel in partem receperint. Cæterum per præsentem non intendimus ea, quæ antehac contra supradictarum NICOLAI, PII & GREGORII Prædecessorum, seu forsan aliarum Apostolicarum Constitutionum seu litterarum formam quomodolibet gesta fuerunt, ullatenus approbare, nec pœnas ea de causa per transgressores incurfas remittere, vel condonare. Decernentes pariter easdem præsentem litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd quilibet in præmissis seu eorum aliquo jus vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cuiuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ & dignitatis existant, & aliàs specificâ & individuâ mentione & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati & auditi, neque causa, propter quas præsentem emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis juridica & privilegiata causa, colore, prætextu & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu inentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, substantiali ac incogitato & incogitabili, individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, ad terminos juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti vel gratiæ remedium intentari vel impetrari, seu impetrato aut etiam motu, scientiâ & potestatis plenitudine paribus concessio vel emanato quempiam in

Y

judicio,

iudicio, vel extra illud uti, seu se iuvare posse, sed
 ipsas præsentes litteras semper firmas, validas & effi-
 caces existere & fore, suosque plenarios & integros
 effectus sortiri & obtinere, ac ab omnibus & singu-
 lis, ad quos spectat, & pro tempore quodcum-
 que spectabit, inviolabiliter & inconcussè observa-
 ri; sicque & non aliter in præmissis per quoscumque
 Iudices Ordinarios & Delegatos, etiam causarum
 Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E.
 Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostoli-
 cæ Sedis præfatæ Nuntios, aliosve quoslibet qua-
 cumque præminentiam & potestate fungentes & fun-
 cturos, sublatâ eis, & eorum cuilibet, quavis ali-
 ter judicandi, interpretandi facultate & auctorida-
 te, judicari & definiri debere, ac irritum & inane,
 si secus super his à quoquam quavis auctoritate, sci-
 enter vel ignoranter contigerit attentari. Non ob-
 stantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostrâ &
 Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de Jure quæsito non
 tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus
 Provincialibusque & Synodalibus Conciliis editis
 Generalibus vel specialibus Constitutionibus & Or-
 dinationibus, necnon Ecclesiarum & Monasterio-
 rum quorumvis, & illorum Ordinum, aliisque qui-
 busvis, etiam juramento, confirmatione Aposto-
 licâ, aut quavis firmitate aliâ roboratis statutis &
 consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privi-
 legiis quoque, indultis & litteris Apostolicis, eisdem
 Ecclesiis, Monasteriis ac Ordinibus, illorumque
 Præsulibus & Capitulis, Abbatibus, aliisque Superio-
 ribus & personis quibuslibet sub quibuscumque ver-
 borum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam
 derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus &
 insolitis clausulis, irritantibusque & aliis Decretis,
 etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine pari-
 bus,

bus, ac Consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, ac plenissimè & amplissimè derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque; aut si præfatis, vel aliis quibuslibet communiter vel divisim ab eadem sic Sede indultum, quòd interdici, suspendi vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Ut autem eadem præsentis litteræ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus illas, seu earum exempla, ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis in Monte Citorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi & publicari; sicque publicatas & affixas, omnes & singulos, quos illæ concernunt perinde arctare & afficere, ac si unicuique eorum nominatim & personaliter intimatæ fuissent; &c.

§. II. Hæc Constit. confirmat ea, quæ l. 3. p. 1. 672 n. 87. diximus, nempe esse simoniam, si Canonicus

Y 2

pro

pro admissione in possessionem cogatur solvere aliquid Capitularibus, vel instituere convivium &c. Quomodo autem possit contra ejusmodi prohibitionem præscribi, diximus ibidem à n. 191., item l. I. à n. 632., Et certum est necdum præscriptum esse contra hanc Constit., ubi obligavit, ita ut nunc præter id, quod Constit. permittit, non liceat exigere pecunias propter statuta, nec quidquam aliud etiam ad usus pios, licet antehac aliter docuerint multi Authores. Vide *Leur. p. 3. q. 748.* Neque potest aut consuetudo præscribere aut statutum prævalere, ut fructus primi anni, v. g. distribuantur inter seniores, quia tales consuetudines & statuta esse iniqua ac scandalosa declarant *Trid., Pius V., Clemens VIII.* teste *Garc. p. 11. c. 5. à n. 162., & Inn. XII.* per Constit. relata: Praxis autem in his partibus habet, ut provisos ad redimendam vexam pecunias, quæ propter statuta solvi debebant, deponat apud Capitulum, usque ad tempus, quo supplicetur Papæ, vel declaretur salvâ Constit. relata licere ejusmodi solutionem.

673

§. III. Quod attinet ad annos gratiæ, certum videtur, quod fructus primi anni spectent ad novum provisum, nam collatio beneficii, v. g. à quinque mensibus vacantis, hodie facta, censetur facta à momento vacationis, ergo cum provisos hodie acquirat quasi fundum beneficii, fructus omnes ab initio vacationis inhærentes beneficio, per se loquendo, pertinent ad ipsum, *Surd. Gemin. Lott. Leur. p. 2. q. 792.* Hoc non obstante fructus primi anni sæpe relinquuntur hæredibus defuncti beneficiati, & id adhuc licitum est saltem pro Parochis, quia *Inn. XII.* tantum loquitur de beneficiis Cathedralium & Collegiatarum Ecclesiarum, quoad beneficia autem simplicia adhuc putant aliqui ejusmodi statutum vel

vel consuetudinem, ut novus provifus per annum deferviat beneficio sine ullis fructibus, non repugnare nequidem Conftit. relatæ, fi eos fructus poft ejus mortem accipiant hæredes, nam defunctus fic re- ipfa percipit fructus primi anni, qui non auferuntur fed differuntur, & quafi affervantur, ut fint pro funeralibus & debitis folvendis, fi debita contraxerat, idque femper licuiffe notant ex declarationibus S. Congreg. & decif. Rotæ authores apud *Leur.* p. 3. q. 103. Idem dicit *Garc.*, fi fit statutum vel confuetudo, ut nihil percipiat, qui non erit, v. g. Subdiaconus; ad majorem tamen fecuritatem in Diocefi Coloniensi & Leodiensi supplicatum eft ratione annorum gratiæ contra illam Conftit. *Inn.* XII., & Papa remifit examen ad Congregationem, quæ hactenus non respondit. Similiter quoad illud punctum supplicarunt quatuor Capitula, urbis & suburbii Monasterienfis in Weftphalia, Anno 1701., & Congregatio remifit caufas examinandas Officiali, unde fi relatio Romam miffa nitatur caufis fufficientibus, poffunt hæc Capitula uti annis gratiæ, ufque dum aliud urgeatur.

Q. 89. Quid notandum fit circa obligationem annata vel quindena; item circa valorem beneficii. R. Seqq.

§. I. Per annatam intelligitur media pars fructum primi anni Sedi Apoftolicæ folvenda inftar decimarum, partim ad fufcitationem Papæ & Cardinalium, partim in recognitionem univerfalis dominii, quod Papa & Ecclefia habet in omnia beneficia, uti loquitur *Paulus IV.* apud *Luca* d. 89. n. 2. Hæc autem annata non folvitur ex beneficiis, quæ non excedunt 24. ducatos auri de Camera, uti habent Concordata relata n. 503., unde cum nulla beneficia in Germania, Gallia & Hispania taxentur